

*
MEGJELEN SZOMBATON

Előfizetési ár:

Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

*

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.*
Nyilttér petit sora
40 fillér

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

*

~~~~~ Ipolyság, 1902. évi december hó 6-án. ~~~~~

A tanítók és iskolák helyzete.

Gyenge állam vagyunk mi Magyarország. Elszigetelten, egyedül állunk nagy Európa közepében rokonnemzetek és támogatók nélkül. Pártolónk nincs, de annál számosabbak a mi ellenségeink. S ezek is félkörben veszedelmes ár alakjában vesznek körül s minden percben elrombolással fenyegetik legszentebb s legféltettebb kincsünket: az egységes magyar hazát és drága nyelvünket.

Ezek azonban még korántsem a legveszedelmesebbek. A magyar fajnak méltó büszkesége, hogy hazáját mindig s mindenkor, meg tudta védeni a külelenséggel szemben. Ezekről tehát ne féltsük most sem. Sokkal hatalmasabb és kártékonyabb ellenségünk is van, a nemzetiségek állambontó undok aknamunkája. Ezekről kell védekezünk először és legjobban.

A belső ellenség veszedelmesebb a legirigyebb szomszéd országoknál is. A belső ellenség megakasztja az állam harmonikus erejét s szétforgácsolja egységét tehetetlen, kis apró darabokra. S a mely országban a belső ellenség elhatalmaskodik, az tehe-

tellenné válik, előbb-utóbb a tönk szélére jut. A veszély és annak lehetősége meg van nálunk is, már rég jelentkezett, tennünk kell tehát ellene a legradikálisabb módon. De nem tehetünk ellene eléggé, ha nincs bennünk az ösztetartó érzés, ha nincs bennünk megfelelő erély, — ha hiányzik belőlünk az az érzelem, melyet az iskolában nyerünk, s amelyet a nemzet napszámói vésnek a gyermek szívébe kiirthatatlan betűkkel.

A tanítókra vár tehát s így az iskola feladata az új, egységes társadalmat megteremteni. A jövő generáció feladata lesz tehát tősgökeresen kiirtani azt, amihez nekünk a legkíméletlenebb módon kell kezdenünk.

De hogy teheti ezt a tanító és az iskola, mikor a tanítók fizetésének rendszere a lehető legrosszabb, szinte ijesztően csekély s az iskolák állapota kevés kivétellel a legelhanyagoltabb.

Sürgetni kell tehát legelőször is az összes iskolák államosítását, Az ország iskoláinak állapota a nép műveltségének fokmérője s ezt javítani a legfontosabb teendő. Meg kell szüntetni, vagy legalább

is szigorú ellenőrzést kell gyakorolni a nemzetiségi iskolák felett. Nemzetiségi iskolában csak az taníthasson, akinek magyar és magyaros érzéséről és sikeres magyar tanításáról biztos adataink vannak. De a legfontosabb és leg-sürgősebb teendő az iskolák államosítása.

A tanítókat pedig az állam finanszírozza, akár felekezeti, akár nemzetiségi iskola az. Vagy ha az nehezen vihető keresztül, szabja meg az állam kötelezőleg a tanítók fizetésének minimumát, de az jóval nagyobb legyen mint a mostani.

Oly nagy fontosságú és nagy felelősséggel járó munkáért, melyet a mi tanítóink végeznek, szinte szegénytelen az a fizetés, amelyet kapnak.

Más országok már rég belátták a tanítók magasabb feladatával járó díjazatlan munkát és iparkodtak segíteni is rajta.

Nálunk pedig a leglelküismertesebb tanító sem feketel teljes odaadással feladatának, mert gátolják ebben az anyagi gondok. Ezen segíteni kell, a szükség égető.

Ily módon rendezett viszonyok

Az angol.

(Egy különös színes-történet.)

Írta: **Honti Henrik.**

I.

— Keljen föl, Jani; egészen bepiszkitja a nadrágját, — mondja Milike, a kis naiva, és többé nem tarthatja magába, hanem kitor belőle a kacagás, és szívből, üdén nevet fel, ugy tetszik neki a tréfa.

Jani megnézi fekete nadrágját és kiesve a hangulatból, ijedten mondja:

— Csakugyan! . .

És mialatt a becses ruhadarabot lepörölja, újból szavalva kérdi:

— Hát nem szeret, Milike?

— Azt nem mondom, de . .

— Miért nem akar tehát a feleségem lenni?

— Zavarba hoz, Jani! Miért? Ugyan miért? — kérdezi a köténykéjét gyűrgetve. — Maga fiatal, meg én is fiatal vagyok . .

— Hisz éppen azért. Csak nem várunk, amíg megvénülünk.

— Ráérünk még . .

Szünet.

Milike egyet lejt a színpadon, ügyesen, fürgén fordul, mint egy friss madárka, és Jani még mindig a nadrágját porolja.

Az öltözőszobából meglátja őket a kedélyes apa és megelégedve mutat rájuk:

— Szép pár eseléd.

Az intrikus ráfordul:

— Egy koldustarisznya, meg egy másik az — kettő.

Seres bácsi nem hagyja védenecit:

— De hiszen, sem a fiu, sem a leány nem hal meg Ripacsék között!

Az intrikus ma még keveset ihatott, mert dühös.

— A tetemnéző még rosszabb hely.

Azok odakint nem törődtek az öregek dörmögésével, talán nem is hallják, — hanem ott folytatják a dolgot, ahol félbemaradt

— Milike?!

— Nos?

— Ujra mondom, Milike: én szeretem magát, — és maga, Milike?

— Én is, Jani, én is . .

— És mégsem!?

— Nem, Jani. . . Maga jó fiu, de ne haragudjék meg, — és az édes kérés mellé még meg is simítja a fiu állát apró kezé-

vel, — nincs magában tehetség, fiacskám, nincs. . .

— Milike!

— Ne haragudjék, Jani; megsámítottam már, hogy kevés volna a kettőnk jövedelme, alig lehetne megélni egy verébpárnak is belőle. Nem, Janikám, nem leszek a felesége. —

— Jól van, Milike, jól!

Érces és mégis lágy beszédén ugy ártrog az szomorúság, a bánat, — és mégsem indítja meg a leánykát.

— Hát nem lesz az enyém; másé lesz, ugy-e?

— Nem leszek!

— És én mégsem haragszom magára, annyira szeretem, Milike!

— Minő kedves!

Odanyújtja neki az ujjai hegyét.

— Csókolja meg!

A fiu ravasz; hirtelen fogással meg akarja ölelni a leányt, de Milike ügyes; fürge, mint a gyík, és szegény Janinak a színpad másik sarkából mutat fűgét.

— Látja, ilyenek maguk férfiak! — mondja ingerkedve, — mutasd a kis ujjadat, egészen akarnak.

FERENC JÓZSEF KESERÜVIZ

az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószer

mellett aztán a tanítók nálunk is nyerhetnek csatát, dicsőbbet a franciában nyert ütközethél, tönkretennék a nemzetiségek állam-bontó, ádáz seregét . . .

A gazdasági egyletből.

Decemberrel megkezdődtek a népi gazdasági oktatások.

A kormány segély csak 3000 koronára zsugorodván össze, sorozatos előadásokat csakis tagjaink ingyen buzgalmból rendezhetünk, de annál nagyobb az érdemük azon tagoknak, akik lelkesedéssel vállalkoztak így is ily előadások tartására.

Eddig ily előadások rendezésére vállalkozott Schulpe Alfonz Füzös-Gyarmat és Szakáson, Kleinkauf György Szalkán, s reméljük, hogy több község intelligenciája is megteszi kötelességét, s még többen is fognak jelentkezni. Kondor József tag is nagy készséggel ajánlotta fel szolgálatait. Őt Nagy-Maroson hisszük ez idő szerint foglalkoztathatni. Bábban Sztankay Aba dr. volt szives egy előadást ígérni, gyakorlati bemutatásával a házi hulladékokból való szappan főzésnek. — A gazdasszonyok örömmel fogadhatják s a gazdák zsebére is hasznos dolog lesz. Előre is köszönjük szives ígéretét.

A nyert segéllyel ez idén 4 kosárfonó tanfolyamot és 6 gazdasági téli tanfolyamot rendezhetünk.

Palást, Korpona, Nagy-Maros és Kemenecén kosárfonó tanfolyamokat, s népi téli gazdasági tanfolyamokat a négy helyen kívül még Ipolyságon és Ipoly-Pásztón.

N.-Maroson a kosárfonást a mester december 11-én kezdi meg; titkár hiányában a szervezés teendőivel megbízott Obert Kálmán bevezetése mellett.

Paláston november 30-án volt a megnyitás, mely alkalommal Ivánka István a szépszánu közönséghez a következő megnyitó beszédet intézte:

Tisztelt közönség!

Összejöttünk, hogy a kosárfonó tanfolyamot ünnepélyesen megnyissuk.

A tavali hasonló tanfolyam, — melyet lelkes tanítójuk Obert Kálmán buzgólkodására Szentannay Sámuel áll. gazd. tanár rendezett volt az állam költségén, — oly biztató eredménnyel zárult, hogy most mikor a saját megyei gazdasági egyesületünk vette át e tanfolyamok rendezését, kötelességünknek ösmertük Paláston a folytatódó tanfolyamot is megtartani, hogy a tavali ügyes és szorgalmas tanoncok a dízkosár fonásban is kiképeztessenek.

Hogy e tanfolyamok költségeit fedezhesük, erre nekünk is a kormány nyújt segélyt azon alaptól, a melyet ily célokra az országgyűlés neki rendelkezésére bocsátott.

Ezen gondoskodásért minden esetre köszönet illeti tőlünk úgy az országgyűlést, mint a kormányt; s kivált annak földművelésügyi miniszterét, a ki talán az első elődei sorában, ki a gazdák érdekei iránt nem csak érzékkel bír, de értünk, boldogulásunkért, tenni is kíván és tud is. Ő létesítette a mezőgazdasági munkás- és család pénztárakat, mintegy nyugdíj, vagy inkább élet és baleset biztosítási intézményekül, hogy a két keze munkája után élő szegény ember se legyen kénytelen agg korára, vagy baleset alkalmával koldus bótot venni kezébe, ha élni akar. Áldásos egy intézmény ez, de baj, hogy még nagyon kevés népszerű; pedig megérdemli, hogy fölkaroljuk, s azokat, a kikért létesített, rávezessük annak használatára. A téli gazdasági előadások során mindenesetre módját fogjuk ejteni, hogy ezt a nagy jelentőségű boldogulási vagy legalább is mentő eszközt a mező munkás népnek bővebben is ösmertessük.

Ő gondoskodik a népi gazdasági ismeretek fejlesztéséről, hogy a nagy világversenyben meg tudjuk állni helyünket.

Hiába, Európa közepén lakunk; műveltebb és előhaladottabb nemzetek szomszédságában, s ha nem tartunk lépést velök a

haladás útján és a fejlődésben: biztosabban elnyelnek, mintha újra ránk zudulnának az ázsiai sivatagok mongol, tatár hordái.

Nekünk ma már se a művelődés, se a gazdasági fejlődés útján visszamaradnunk nem szabad, ha ugyan mint önjogu egyéniség akarunk számot tenni az európai nemzet-család közös asztalánál.

Igen, de ez sok-sok munkát, nagy áldozatokat, nagy összetartást és csüggedetlen kiharcolást kíván.

Nagy kötelességeket ró az államokra, s nagy terheket hárít annak polgáira. Terheket, a melyeket az egyes társadalmi osztályoknak az egymás vállaira való tologatással meg nem szüntethetünk, s csak is váltvetett és szervezeten megosztott munkával bírhatunk meg.

Munkátlanul ma senki sem boldogulhat. De munka alatt ne csak azt értjük, a mit kapával és kaszával, két kezünkkel végzünk. Mert munka ám az is, a mit eszünkkel dolgozunk. És az bizony sokszor nem kevésbé fáradságos a kéz munkájánál, s többnyire lélekölőbb, s mindig idegtróbb annál.

Egy ily nagy sokadalomban, mint egy ország népe, mely az államot alkotja, a mint-hogy az anyagi téren se csinálhat minden ember mindent maga, a mire szüksége van; a szellemi munkának is kell, hogy meg legyen a maga munkás osztálya. S nagy hibát követnek el, a kik a kézzel dolgozó munkásokat az ésszel vagy pénzzel dolgozók ellen izgatják s szívükbe ezek ellen irigységet esöpögtetnek.

A ki a maga munkáját akár az anyagi, akár a szellemi téren lelkiismeretesen végzi, egyformán betölti társadalmi hivatását; s egyformán érdemes a tiszteletre. A kéz nem végezheti a fej munkáját s a láb nem a gyomorét; de a fej és gyomor se nézze le se a kezét se a lábát; mert csak azokkal együtt alkothat egy teljes egészet.

A mai államban egyikünk-egyikünk mivel a földet; mások készítik az eszközöket, s ismét mások gondoskodnak róla, hogy a

Jani keserű lélekkel maradt a színen és dacosan tett fogadást:

— Megállj, csitri! A tehetségtelent megfizeted még!

Azután ő is lemegy a vidám, gondtalan társaságba.

II.

Milikét, a gyerek naivát, ezt az aranyos babaszínésznot háromszor is a lámpák elé hívták az ugynevezett „falrengető“ tapsok és a leányka kecsesen, boldogan köszöntö meg, hogy annyira tetszik.

Olyan volt, mint egy illatos virág, amely önkénytelenül is megnyeri az emberek tetszését.

Különösen feltűnt neki egy első sorban ülő idegen ur, aki az egész előadás alatt le nem vette róla pillantását.

Az urat senki sem ismerte a színháznál, még a színlaposztó és kellékes sem, és a pályatársnők félig irigyen, félig jólig jóakarattal figyelmeztették rá a leánykát:

— Nézd, Milike, az a pofaszakál mindig téged bámul!

Az ártatlan Milike zavarodottan elpirul, mire a kómika egyet szúr rajta hegyes nyelvvel:

— Honnan ismered, kicsi?

— Én?! — kérdezte méltatlankodva.

— No, semmi . . . csak úgy kérdeztem...

Egy másik asszony, a hősszerelmes felesége, müértön vizsgálta:

— Ó, hiszen öreg, kopasz már!

Egészen megzavarták a szegény gyereket, aki hasztalan nézett körül, esedező szemekkel keresve védelmet az „édesekek“ ellen. De hasztalan, — még Jani sem volt jelen.

Azt különben ő is észrevette, hogy az az éltes ur folyton figyel. Reménykedő szivecskéje valami nagyobb színház igazgatóját sejtette benne, aki titkon akarja kilesni játékát, de a dolog nem látszott valószínűnek. Az ur inkább olyan volt, mint egy angol. Hideg, kifejezést el nem áruló arc, jellemző oldal-szakál, és azok a kimért mozdulatok . . . Igen, angol volt az az ismeretlen figyelő.

Lejátszották a darabot; a közönség alig tudott betelni kedvencével; újra és újra látni akarták . . . Milikének nagy napja volt, és előadás után érte még csak váratlan meglepetés. Egyszer csak kopogtatást hall öltözője ajtaján és alig szólhat egy szót is, amikor nyílik az ajtó és az igazgatóval együtt belép — az angol.

— Kisasszony, bemutatom Bensohn urat, aki tiszteletét óhajtott tenni!

Milike kedves zavarral bókol:

— Uram!

— Engedje meg, kisasszony, — szól Bensohn ur — hogy játéka felett kifejezzem bámulatomat.

Milike még jobban pirul.

— Uram, ön bizonyára tuloz! . . .

— Nem, kisasszony . . . Még keveset hallottam ilyen igaz, természetes hangot. Valóban megható a beszéde . . .

Az idegen előkelő megjelenésű, tisztelet érdemlő ur volt, azért nem ijesztette meg Milikét, amikor e szókkal fordult felé:

— Különben nem ezért zavartam. — Sokkal fontosabb dolog hozott ide.

— Beszéljen, uram!

És valami nagy bizalom lopódzott szívébe, amikor az idegennek becsületes szemébe nézett.

— Régóta itt járok Magyarországon, már husz éve, hogy elhagytam régi hazámat: Albiont. Itt e szép országban ismerkedtem meg egy hölgygyel, aki nagyon hasonló magára kisasszony . . .

Most megfogta a leány kezecskéjét és atyáskodva megsimította állát.

— Ezért kérdezem, hogy mit tud ön, gyermekem a szülőiről? . . .

Milike szelid kék szemébe köny szökött; — körülnézett, és látta, hogy az igazgató már nincs itt, azután meghatott hangon kérdezte:

— Talán érdekl, uram? . . .

Az idegen hangja rokonszenvesen csegett, és Milikének úgy rémlett, hogy ő már hallotta ezt valahol.

— Nagyon érdekel gyermekem! . . . Nagyon érdekel!

mi eladól van, piaca legyen; s amire viszont szükségünk volna, megszerezhessük. Kell lenni, a kik a nemzetnek lelki szükségleteit is ellátják; kell, a kik ezt a sok embert vezetik; működését irányítják; köztük igazságot tesznek, ügyük-bajukat elintézik, s rendet tartanak közöttünk.

Hogy az állam, mint rendezett társadalom főállhasson, erre mind szükség van; ezek egyike nélkül sem állhat fönn.

Mert a világot se gondolja ám senki, hogy az a kormány, azok a tisztviselők, bírák, katonák rendőrök, akiket mind a mi verejtékes munkánk keresményével tartunk és fizetünk, teljesen fölöslegesek, hogy azok nélkül mind ellehetnénk.

Ez legfeljebb csak annak látszhatik úgy, a ki az orránál tovább nem lát s aki mind azt a jót és biztosságot, a mit a mai társadalmi rend nyújt neki, olyan magától lévőnek tekinti mint a levegőt, de nem látja, nem is tud róla.

Ugy van az olyan, mint a halak lehetnek. Mert valószínű, hogy a hal se sokat tud a vizről a míg benne él, hogy az mily jó neki s mily fontos rá nézve, de csak vesse a vihar a partra; mint vergődik a szárazon, hogyan iparkodnék vissza abba az elembe, a mely az életfeltétele. Bizony megbecsüli akkor.

Tennek csak ki azokat a nyughatatlan embereket, a kik az állami renddel elégedetlenek, mert az egyik finomabb kabátot viselhet mint a másik, valamely ember nem lakta vad szigetre; a hol az állatokkal s a mostoha természettel, s egymással mindeniknek, magának s magára hagyottan kellene megküdenie a létért a nélkül, hogy bármily társadalmi rend segitene őt s osztana köztük igazságot. Majd vissza kívánkoznak abba a legyalázott rendbe, a hol ha nem is jut mindenkinek egyforma nagy darab kenyér a kezébe, de mind érzi, hogy embertárs között van s nem ő egyedül szemben az egész világgal, mint ellenségével.

Sok nagyon sok javítani való volna az

emberi társadalom mai rendjén is, mert nincs rendjén, hogy annyi a szegény ember, de igazi, hamisítatlan krisztusi felebaráti szeretettel igen sok jóvá tehető. Tökéleteset alkotni úgy is csak az Istennek van hatalmában s az embernek csak is a tökéletesedés felé való törekvés adatott osztályrészül.

Tökéletesedjünk tehát épúgy anyagi létünk feltételeinek megszerzésében, hogy anyagilag is jobban elláthassuk magunkat, mint észben, hogy olcsóbban is élhessünk. De különösen tökéletesedjünk szívünkben lelkünkben, hogy egymást szeretve igazán boldogok lehessünk. Mert csak a szeretet az, a miben boldogság vagyunk.

Kincs és vagyon adhatnak élvezetet, de boldogságot csak a nemes szeretet nyújthat. Tökéletesedjünk!

A ki csak egy gyermek lépést tesz is a tökéletesedés útján előre, azzal is közelebb jutott emberi hivatásának magasztos céljához.

Ragadjunk tehát meg minden alkalmat, a hol magunkat foglalkozásunk és hivatásunk körében bármiben is tökéletesíthetjük.

Kicsinyesnek látszhatik némelyek előtt az ügyes kosárfonás mesterségének elsajátítása, s annak jelentősége az életben tartás küzdelmében, de gondolják meg, hogy a világ is porszemekből áll, s fillérekből lesznek a milliók.

Az a kis idő, a mit különben elheverésznénk, vagy más kártékonyabb szórakozással ütnénk agyon, könnyen válhatik áldásossá, ha valami hasznos foglalkozással töltjük ki.

A falusi nép, a kis gazda számára egy ilyen foglalkozás lehet a kosárfonás is (lehet más is) örüljünk tehát, hogy módunkban van ezen még üres időnkben is hasznos-hajtó mesterség elsajátítása; s ne vonakodjunk álszegényből, vagy kicsinyléből tanulni még akkor is, ha már benőtt a fejünk lágya.

És továbbá, legyünk elismeréssel a saját társadalmi rendünk iránt, melyben ha nem

találja is meg minden ember egyformán a gondtalan és tétlen élet feltételeit, de érezheti, hogy nincsen elhagyatva; érezhetjük, hogy emberek, szerető felebarátaink között élünk.

Az Isten adjon minél fényesebb sikert a megkezdendő hasznos munkához.

A h é t r ől.

Mikulás napja.

Mikulás napja, amely az idén is meghozta a jó gyermekek örömét, s a rosszak virgácsát, nagy elterjedtségnek örvend egész Európában

Szent Miklós ünneplése, mert ebben áll Mikulás napja, keletről származott át Európába. Nemcsak a délszláv és román népeknél terjedt el, hanem a németeknél a Szent Mihály mellett jó ideig nemzeti védőszentképpen szerepelt Szent Miklós, ki német néphiedelem szerint szintén fehér lovon, mint harcos segítségére jött csatában szorongatott népének.

Az ünnep külsőségei országok és vidékek szerint más és más, Kolozsvárt régebben a fiatalság egy ijesztő bábnak öltözött embert vezetett láncan az utcákon végig; akivel találkoztak, attól pénzt kértek; ha nem adott, megütlegelték. Kalotaszegen Miklós napján a legények rendre járják a leányos házakat, megvizsgálják a darab fonalokat s azt a leányt, aki november első napjától kezdve minben hétről nem mutathat fel egy darab fonalat, hamuval megfömmött zacskóval megütlegelik és szorgalomra serkentik. Ha az illető leánynak sikerül a legény kezéből kikapni a zacskót s annak hamvát ráönteni, az a legény egész évben át „nem lehet el azon leány nélkül.” Ezt a hamut szerelmi babonára is használják. Ha a leány belőle éjjelre feje alá tesz valamicskét, megálmodja leendő férjét; ha pedig belőle és porrá égetett néhány hajszálából valamicskét a legény italába vegyit, ez szerelmes lesz a leányba.

— Hamut ivott! — szokás mondani a legényre.

A marosmenti székely leány, ha Miklós nap éjjelén kukorikolni hallja a ház kakasát, azt tartja, hogy ahány a kukorikolás, annyi kérője lesz abban az esztendőben. A magyarországi rutén lány ennek a napnak az estéjén fölmege a toronyba és hármat út a harangra, hogy ezzel kérőt hívjon magának. Az erdélyi szász leány azt tartja, hogy ha Miklós napján varr, elvarrja kérőjének az utját. Az erdélyi oláh és délvidéki szerb azt tartja, hogy ha Miklós napján nincs hó, nagy drágaság lesz a következő esztendőben és ha ezen a napon eső esik, akkor tavaszra marhavész támad.

Miklós napján a szerb és oláh leány nem dolgozik, mert attól tart, hogy este a szent a leányhoz küldi legszebb legényekké változott paripáit, s az alatt az ürügy alatt, hogy táncba viszik, kicsalják a szabadba s ott ismét lóalakot öltve, összetapossák.

A cigányok azt beszélnek, hogy Szent Miklós a földön járva, betért egyszer egy házba, hogy éhségét csillapítsa. Senki sem volt otthon, s a szent megette az ott talált puliszkát. A gazda hazajövet még ott találta a szentet, és jól elverte. A szent megátkozta az embert, hogy ezentúl a puliszkához hasonló színű holdban lakják és azt egye. A holdban most is láthatni ezt az embert, aki minden hónapban jó nagy darabot megeszik

— Ha parancsolja!...

Egy szoknyát, meg egy bluzt félredobva, helyet csinált neki egy széken, és mielőtt szólt volna, még egyszer kutatóan végignézte Bensohn urat.

Az idegen ur megértette pillantását, mert megnyugtatóan mondta:

— Legyen bizalommal hozzám, kisaszszony; ne tartson semmitől...

A leányka beszélni kezdett:

— Négy hosszú éve mentem el hazulról, uram, és édes anyácskámmal levelezek csupán, míg apámról nem tudok semmit...

Milike elhallgatott, és Bensohn ur megszólta a szóra:

— Ez az, gyermekem, folytassa!...

— Nincs tovább, uram. Fizetésem még nincs annyi, hogy anyácskámat állandóan magamhoz vegyem, hát egyedül kóborlok, de azt hiszem, hogy egy esztendő múlva már együtt lehetünk...

— Édes atyját nem ismerte?

Mintha kiméletlen kézzel bánatának fájó sebhelyet, alyan volt e kérdés. Mint-hogy azonban a vendég ur jó szándéka kétségtelen volt, Milike halkan felelt a kérdésre:

— Nem... soha!...

— Kegyed Erdős Milike?

— Igen uram; — de ez csak a művésznemem.

— És édesanyja?

— Huber Emilia.

Az angol hirtelen újból végignézte a leánykán, mintha egy lelkében élő képpel akarná összehasonlítani.

A kis öltözőben csend volt, aminő a drámai jeleneteket szokta megelőzni. Aztán kitérte a karját és azt mondta:

— Leányom!...

— Milike szemét előntötte a köny; kicsi szívetáján melegét érzett és gyöngén, magaengedve a keblére borult.

Kimentek a szinpadra, összecsovitették az egész társaságot és alig találva szókat, — mutatták be egymást:

— Leányom!...

— Apám!...

És amint a leányka az angol keblén pihegett, az leszedte ügyes kézzel az angolos külsőt és előtűnt Jani képe, aki újból megölelte és megsókolta Milikét.

A színésznép tapsolt a kitünő alakításához, Milike pedig elszégyelte magát.

— Csunya tréfa ez, Jani!...

— A tehetségtelenért, Milike... mondta magához szoritva a leánykát.

S a lány meghittén rejtette el a boldog Jani keblére piruló arcockáját.

a holdból, amely aztán újból megnő. És még rendkívül sok monda kering Szent Miklós napjáról, amelyek mind élénk világot vetnek a nép lelkeletére.

— **Lits Gyula** vármegyének főispánja Soltész István dr. főispáni titkár kíséretében szerdán Nyitra megyébe, nagy vadászatokra utazott. Honnét ma délben érkezik haza.

— **Az alispán vizsgálaton.** Czobor László vármegyének alispánja Czompó Ede III-ad aljegyző kíséretében e hó 4-én a korponai főszolgabírói hivatal ügymenetét vizsgálta. Az alispán tegnap délután érkezett haza.

— **Közigazgatási bizottságunk** szerdán, e hó 3-án Czobor László vármegyének alispánjának elnöksége alatt rendes havi ülést tartott.

— **Hederváry Lajosné fellépte.** Igen érdekes művészi eseményt jelenthetünk. Hederváry Lajos elnökhelyettes árvaszéki ünnök felesége, ki elsőrangú vidéki színpadokon *Murányi* Juliska néven, mint jeles drámai művésznő aratott babérokat, Szitai László társulata iránt való szívességből hétfőn este fellép. Fellépéséről a *Folt, mely tisztit* című Echegaray-féle hatásos drámát választotta, melyben annak idején sok diadalt ért meg. Fellépése iránt általános a megokolt érdeklődés, úgy hogy ez a ritka művészi esemény bizonyára telt házat fog szerezni ennek a jobb pártolásra érdemes társulatnak.

— **Esküdtbírói elnökök.** A budapesti kir. ítélőtábla elnöke az 1897. évi XXXIII. tc. 2. §-a értelmében a kir. törvényszékünkkel szervezett esküdtbírói elnökevé *Helmbacher* Nándor törvényszéki elnököt, pedig Ráth Béla dr. törvényszéki bírókat rendelte ki az 1903. év tartására.

— **A szalkai petíció.** A *Jakabffy* István a szalkai kerület képviselője ellen beadott második petíció dolgában a m. kir. kuria által elrendelt vizsgálat keresztülvételére a budapesti kir. ítélőtábla *Istvánffy* Lajos kir. ítélőtáblai bíró küldte ki, ki a vizsgálatot e hó 1-én Vámos-Mikolán már meg is kezdte. A vizsgálat befejezése, melynek eredménye felé az összes politikai körök közérdeklődése fordul, — a vizsgálat óriási anyaghalmaza folytán csak hosszabb idő betelével várható.

— **Házasság.** *Grossmann* Samu e hó 3-án d. n. 1 órakor kötött házassági frigyét *Neumann* Szidikiével, *Neumann* Jakob nyomdatulajdonos leányával Ipolyságon.

— **Az erdőszet köréből.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter a Tenkére áthelyezett Polgárdi Béla helyébe *Botka* György balassagyarmati m. kir. főerdész helyezte át.

— **A posta és táviró köréből.** A budapesti m. kir. posta és táviró igazgatóság *Pethes* Kálmánét, *Pethes* Mária elemi iskolai tanítónő édes anyját Esztergomból az ipolysági m. kir. posta és táviróhivatalhoz helyezte át. *Sipos* Márton posta és táviró tiszt helyébe.

— **Kettős jogtudor.** *Landauer* Béla dr. vármegyei I. aljegyző, a „Hontvármegye” szerkesztőjét, államtudományi tudort ma avatják fel a budapesti kir. tud. egyetemen jogtudományi tudórrá.

— **Az első egegi vásár.** Egegi községnek a keresk. miniszter 4 orsz. állatvásárt engedett évente. Az első vásárt e hó 3-án tartották meg tetemes felhajtással, valamint régi szokáshoz híven nagy paradéval, nevezetesen egy mént s egy bikát szállagokkal s virágokkal feldisítve vezettek be a vásártérre. Megjelent a vásár megnyitására a kerület orsz. képviselője *Ivánka* Oszkár is, kiért küldöttség ment *F. Szemeréde*re, ki a szomszéd községek alkotta lovas bandérium kíséretében érke-

zett meg Egegre, hol a vásártér bejáratánál *Demner* Ferenc jegyző üdvözölte őt szép beszéddel, az ünneplő öltözetben kivonult leánysereg pedig koszorúal fonta körül kocsiját. Az egegi vásárok a megtartott után itélve igen keresetteknek ígérkeznek.

— **Kitűnő jogszigorló.** *Hirschberg* József, *Hirschberg* Ignác tompai regálebérlő fia november 29-én kitüntetéssel tette le az I. jogtudományi szigorlatot, a kolozsvári tud. egyetemen. A fiatal jogszigorló idáig összes iskolai vizsgáit kitüntetéssel állotta ki, így erősen halad, hogy sub auspiciis regis avatják föl, és kitüntetésül megkapja a király gyűrűjét.

— **A király adománya.** A király az ipolysági nagyhonti ev. esperességi s a dunáninnyi ev. templom alapja növelésére négyszáz koronát adományozott; a felségsegélyt az építés megindításakor utalványozták. A királyi adomány és az eddigi tőke kamatainak betudásával a templomalap 10.600 koronát tesz ki, mely összegbe az *Ivánka* Zsigmond-féle ezer koronás alapítványsumma nincsen beszámítva.

— **Magyar név.** *Steiner* Adolf bernecei lakos a maga és gyermekei vezetéki nevét a belügyminiszter engedelmével *Szöllös*-re magyarosította.

— **A takarékpénztár.** A *Kulcsár* József halála folytán a takarékpénztárnál megüresült pénztárosi állást az igazgatóság hétfőn e hó 1-én tartott ülésén töltötte be. Pénztárossá megválasztották 10 szavazattal *Martón* Bélát, *Heffter* Rikárd 5 és *Einczinger* Ferenc 3 szavazata ellenében.

— **A takarékpénztár igazgatósága.** *Krigovszky* Lászlót számgyakornokká nevezte ki.

— **Klein Eberhard dr.,** ki *Herkulesfürdőn* (Mehádia) *szívbajok* és *elhiázásban* szenvedő számára új sikeres gyógymódokat honosított meg, télen át Budapesten, (IX. Ferenc körút 23.) folytatja orvosi működését.

— **Tüzoltóság Szobon.** ifj. *Kleinkauf* Károly a szobi járás h. főszolgabírája mozgalmat indított Szobon egy önkéntes tűzoltói testület megalakítása iránt, melynek keresztülvitele céljából a „Vasut”-hoz címzett vendéglőbe népes értekezletet hívott össze. Ezen értekezlet később alakuló gyűléssé fejlődve, elnökül főszolgabíró a tisztikar megválasztását indítványozta, mely indítvány egyhangúlag elfogadtatván, a tisztikar a következőképen alakult meg: Igazgatósági elnök lett *Luczenbacher* Pál nagybirtokos. Igazgatósági alelnökök: ifj. *Kleinkauf* Károly h. főszolgabíró. *Gregersen* Endre dr. ügyvéd. Titkár *Raskó* Ferenc h. körjegyző. Parancsnok: *Albert* Márton járási állatorvos. Pénztáros: *Hegedüs* Lajos kereskedő.

— **A Paula-forrás bukása.** Mint annak idején jeleztük, két év előtt a fővárosban „*Magyaradi Paula forrás Részvénytársaság*” néven társaság alakult, állítólag 300.000 korona tőkével. Valójában az alapítók nem rendelkeztek pénzzel. A részvénytőkét úgy mutatták ki, hogy az értéktelen forrást 290.000 koronával vették fel, a további 10.000 korona pedig készpénzként szerepelt, de ennek is csak a harmadát fizették be a részvényesek. A részvénytársaság, miután 42.500 korona adósságot csinált szerencsésen, csődbe ment s a büntető bíróság elé került. *Rónai* József és *Feigel* János volt igazgatókat, továbbá az igazgatósági tagok közül *Rohrer* Viktor és *Freund* Antal dr. ügyvédek jelentették fel a hitelezők. A budapesti kir. büntető törvényszék vádpanácsa azonban e hó 4-én megszüntette az ellenük folyt eljárást.

— **Karácsonyra:** Szövetek (Damen-tust) 120 széles 1 méter 50 krajcár. barchentok, flanelok 18 krtól feljebb. Játékok nagy választékban és jutányos árban kaphatók *Hirschfeld* Miksa divatárus üzletében Ipolyságon.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a *Ferenc* József keserűviz valamenyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és emlitésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan *Ferenc* József keserűvizet.

SZÍNHÁZ.

Immár a harmadik színházi hétről számolhatunk be t. olvasóinknak, akik legnagyobb része csak lapunk színház-rovatából értesül és vesz tudomást a városunkban működő színtársulatról, mert a közönség közönye nemhogy mulna, de most fokozottabb mértékben nyilvánul a színtársulat iránt, pedig ezek törekvése nem szolgált rá okot.

A társulat vidéki igényeknek megfelelő, előadásai élvezetesekek, és egyes hiányai: mint friss műsor és női karszemélyzet igen könnyen megszüntethetők, ha a közönség nem kerüli el olyan ridegen a színház kapuit.

Valóban megérdemli Ipolyság, hogy kimaradt a felsőmagyarországi színtársulattól és csakhamar ismét odajutunk, hogy nem fog akadni direktor, aki nálunk tegye tönkre magát, és mint már egy ízben megtörtént, 6—8 évig el fogják kerülni városunkat, amely pedig intelligencia tekintetében egyike a kiválóbb kis vidéki városoknak.

Az elmúlt színházi hétről beszámolók különben ez:

A vereshaju.

Pénteken este félhelyárrakkal a *Vereshaju* ment, *Lukács* Sándor egyik jobb népszínműve. Az üres ház visszahatása érezhető volt a színészekben, akik immel-ammal játszották szerepeiket. *Molnár* Eszti (*Szilaj* Kata) szépen énekel, partnere *Réthy* (a falu bolondja) elég jó volt. Ez estén *Kardos* és *Kmetty* mint énekesek mutatkoztak be, akiknek se hangjuk se énektudásuk nincs. Kár is, ha komoly törekvésű színészeket ilyen nekik meg nem felelő szerepekben léptetnek fel. *Hevesi* József (Keszeg), *Szénási* (a fia), *Pozsonyi* (*Sajgóné*), *Major* Ida (*Boglár* Agnes) és *Györiné* igyekeztek szerepeiknek megfelelni, de a darab vonatva ment. *Erdélyi* Lili egy kikapós menyecske adott elő, amiért falubhelyen ugyancsak megszólnak.

Napoleon öcsém.

Szombaton darabváltás volt, amennyiben a hirdetett *Gyurkovics* leányok helyett *Napoleon öcsém*et rántották elő. A kacagtató helyzetekben bővelkedő bohózatot közönségünk Monori idejéből ismeri, és *Szénási* színházi sugója messze elmaradt az ő klasszikus alakítása mögött. *Szítai* jó *Napoleon* volt, a ki sokszor kellett a közönségben derűtséget. *Major* Ida (*Tályainé*) kedves volt és *Kmetty* (*Tályai*) fess. *Erdélyi* Lili a sugónót adta, aki ilyen szerepeket valóban tehetségesen tölt be. Szerdahelyi (a gyilkos bácsi) gyöngye még e szerepre, de *Hevesi*, *Kardos*, *Varjas*, *Dercsenyi* szokott jók voltak. Az estén látszott, hogy a darab csak hevenyészve megy, és a jelenetek között itt-ott oda nem tartozó szünetek késleltették a bohózatnál szükséges gyors menetet.

A lelene.

Vasárnap *Szigligeti*: *Lelence* ment, *Major* Ida, a drámai hősnő nem volt jó hangulatban, de *Molnár* Eszti ez estén is kedves volt. *Szítai* (*Bertók*) jól alakította meg a züllött fiút, de különösen figyelemreméltó volt *Hevesi* (falusi roktor) a ki természetihíven játszott. A többiek nagyrészt epizód szerepeket töltöttek be igyekezettel.

Diszeladás.

A *Vörösmarty* iránt való kegyeletos emlékezés hidegen hagyta közönségünket. *Bezzeg* kegyelmes vejét zajosabban ünnepelnék. A hétfői előadást *Berghoffer* karnagy nyitánya vezette be, amit a rozoga zongorán

ügyes technikával adott elő. Ezt prologus, majd a dramatizált Szép Ilonka követte. Szép Ilonka dramatizálása nem igen sikerült és a nagy pauzák unalmassá tették. A szöveget Varjas olvasta. Ezután Molnár Eszti énekelte a Remény románset, a Csiribiri kuplét a Modellből és magyar dalokat. A tetszés tapsainak végösszege nem volt. Majd Murai: Virágfakadása következett, ami igaz élvezetet nyújtott a közönségnek. Hevesi Gusztika (Nelli) elragadó szerelmes bakfis, míg partnere szénási (Luczi) szintén kitűnő volt. Kardos (Kovács Péter), Pozsonyi (a felesége), Fekete Boriska (Ödön), és Deresényi (Kati) mind igen jók voltak.

Amit az erdő mesél.
Kezden a hirdetőt Vasgyáros helyett Major Ida betegsége miatt Góczy: Amit az erdő mesél színműve ment, a hirtelen változott játékosor miatt zökkenő előadásban.

Egy görbe nap.
Csütörtökön Agai Adolf: Egy görbe nap bohózata került színpadra Réthy László jutalmául és a derék színész iránt való elismerésül, a ki Sanyaró Vendeit játszotta hű maszkban, a színház megtelt. Látszott is a szereplőkön a kedv, a melylyel jól-rosszul felelevenítették a Borsszem Jankó népszerű alakjait. Erdélyi Lili (Wewreshegyi Izolda) kedvesen esecsergette el a Kadót kisasszony Páulni kuplét, de a Molnár Eszti (Juci) énekszámait gyűjtötték. Igen jó volt maszkban és játékosorban egyaránt Szitai (Mokány Berci), akinek éneke, táncja nagyon tetszett. Hevesi (Wewreshegyi) és Pozsonyi (neje) kissé túloztak, de Kardos (Krauelhuber) jó volt. Bárdos (Mihászna András) jó kuplét énekelt rosszul, Szénási (Krasznahubay) és Györiné (Kuhshnappel Eliza) jók voltak. Varjas (Menokles) nem tudta a mágneses rásolást eltalálni; ezeken kívül Deresényi, Szerdahelyi és Lantos egészítették ki az anszámot.

A csütörtöki ház talán egy jobb korszak jele, mert a társulat is szívesen a jövő hétre tartotta fenn. Így szombaton Kuruc Feja Dávid, vasárnap műkedvelőkkel Piros bugyelláris és hétfőn Hederváry Lajosné fellépésével Foit, amely tisztul Echeagaray hatásos drámája.

HIRDETÉSEK.

2200. 1902. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A v.-mikolai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagymaros—visegrádi takarékpénztár, Kádár Kálmán, Spitzer József, Kovács József és Kohn Aron végrehajtatóknak — Almási Dudás Franciska és Nagy Albert végrehajtást szenvedő elleni 250 kor., 150 kor 32 fil, 28 kor., 26 kor., 111 kor. 26 fil. és 22 kor. 42 fillér tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a v.-mikolai kir. járásbiróság területén lévő, Tölgyes község határában fekvő, a tölgyesi 12. sz. tjkvben I. 2. 3. 5. 7—11. sorsz. a. felvett ingatlanoknak Almási Dudás Franciska tulajdonául bejegyzett egynegyed részére 319 kor., a tölgyesi 314. sz. tjkvben

negyed részben Almási Dudás Franciska végrehajtást szenvedő, negyed részben Dudás Anna és háromnegyed részben Cserge Jánosné szül. Dudás Rozália tulajdonául bejegyzett I. 1—2. sor 428. 774. hrsz. urbériség szántó ingatlanra 146 kor., A 1 sor 945. hrsz. „tagoldal“ szőlő ingatlanra 312 kor., A 2. sor 829. hrsz. „tagoldal“ szőlő ingatlanra 164 korona, a tölgyesi 315 sz. tjkvben negyed részben Almási Dudás Franciska, negyed részben Dudás Anna és 2negyed részben Dudás Bertalan tulajdonául bejegyzett 1 sor 710 pincére 20 kor., a tölgyesi 79. sz. tjkvben 5. sor 1123. hrsz. „II. nyomás dűlőbeli“ szántó ingatlanra Nagy Albert végrehajtást szenvedő tulajdonát képező 4/36-od részére 120 kor 67 fil, ugyanazon tjkvben 4/36 részben Nagy Albert, 4/36 részben Izmány Ágota szül. Nagy, 4/36 részben Nagy József, 9/36 részben Nagy István, 3/36 részben Nagy Istvánné sz. Czibulya Mária, 6/36 részben Rostás János és 9/36 részben Rostás Mária tulajdonául bejegyzett 1. sor 1073. hrsz. „Bak-szarva“ egész szántóra 82 kor., 2 sor 1089. hrsz. „Mogyorós“ egész kert ingatlanra 24 kor., 4. sor 454. hrsz. I. Nyomás 4 dűlőbeli egész szántóra 184 kor. 6 sor 1585. hrsz. I. Irvány dűlőbeli egész rét ingatlanra 160 kor. 8. sor 836. hrsz. „tagoldal“ egész szőlő ingatlanra 164 kor., — végül a tölgyesi 79. sz. tjkvből időközben a 370. sz. tjkvbe átvitt 4/36 részben Nagy Albert végrehajtást szenvedő jogán Nagy József, 4/36 részben Izmány szül. Nagy Ágota, 4/36 részben Nagy József, 9/36 részben Nagy István, 3/36 részben Nagy Istvánné szül. Czibulya Mária, 6/36 részben Rostás János és 9/36 részben Hosszu Lajosné szül. Rostás Mária tulajdonául bejegyzett 1. sor. 956. hrsz. „tagoldal“ egész szőlő ingatlanra 312 koronában

az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi december hó 17-ik napján d. e. 10 órakor** Tölgyes község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 31 kor. 90 fil., 14 kor. 60 fil., 31 kor. 20 fil., 16 kor. 40 fil., 2 kor., 12 kor. 8 fil., 80 kor. 20 fil., 2 kor. 40 fil., 18 k. 40 f., 16 k., 16 k. 40 f. és 31 kor. 20 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

V.-Mikolán, 1902. augusztus 2-án.

Kraicz
kir. aljbíró.

927. 1902. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel köz-

hírré teszi, hogy a vmikolai kir. járásbiróság 1899. évi V. 426. számú végzése következtében Kollár Lajos ügyvéd által képviselt dr. Wagner és társa javára Burgermeister József ellen 1587 kor. 44 fil. s jár. erejéig 1902. évi április hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt 915 koronára becsült következő ingóságok u. m.: szikvizgép, üvegek és butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a vmikolai kir. járásbiróság 1902. évi V. 478/2. számú végzése folytán 1587 korona 44 fil. tőkekövetelés, ennek 1899. évi augusztus hó 6. napjától járó 6 % kamatai, 1/30/10 váltódíj és eddig összesen 157 kor. 69 filben bíróság már megállapított költségek erejéig Nagymaroson leendő eszközzésére **1902. évi december 15 napjának d. e. 10 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tc. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Vámos-Mikola, 1902. évi november 30.

Német Emil
kir. bir. végrehajtó.

3764. 1902. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vmikolai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Péter Lakati István végrehajtatóknak — özv. Magyar Istvánné szül. Hartó Molnár Julianna végrehajtást szenvedő elleni 500 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vámosmikolai kir. járásbiróság területén lévő Szokolya község határában fekvő a szokoljai 348. sz. tjkvben egészben Magyaré szül. Hartó Molnár Julianna tulajdonául bejegyzett I. 1—4. sorsz. a. felvett ingatlanok s ezek után a közből járó erdő és legelő illetőségre 1198 kor. 1. sor 1304. hrsz. „Klőki“ szántó ingatlanra 22 kor. és a 3 sor 2270. b. hrsz. „Magyarmai“ szőlő ingatlanra 20 koronában az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi december 23 ik napján délelőtti 10 órakor Szokolya község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 119 kor. 80 fillér. 2 korona 20 fillér. és 2 koronát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

V.-Mikola, 1902. augusztus 2.

Kraicz
kir. jbiró.

**A Neumann-nyomda
irni és olvasni tudó
tanuló
keres.
Belépések azonnali fizetéssel.**

5170. szám tkv. 1902.

Hirdetmény.

A vámosmikolai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság **Tésa** község telekkönyveit birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579/I. M. sz. szabályrendelet következtében átalakítja s ezzel kapcsolatban mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi. XXIX. az 1889. évi XXXVIII. s az 1891. évi XVI. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítja.

Ezen célból az átalakítási előmunkálat hitelesítését és a helyszíni eljárást nevezett községben **1903. évi február hó 9-ik napján** megkezdí.

Amiért is felhívja:

1. Az összes érdekeltet, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjuk által jelenjenek meg s az új telekkönyvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál is inkább adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazokat, akik valamely ingatlanra nézve tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratokat felmutatni nem képesek, hogy az átíratásra az 1886. évi XXIX. tc. és az 1889. évi XXXVIII. tc. 5. 6. 7. és 9. §§-ai értelmében a szükséges adatokat megszerezni el ne mulasszák s azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, a vagy hassanak oda, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ösmerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik, s a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek, és végre:

3. Mindazokat kiknek javára tényleg már megszűnt követelésekre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt s egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, valamint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosait, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyeg kedvezményétől szintén elesnek.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság
V.-Mikola, 1902. november 19.

Kraicz
kir. jbiró.

3892. 1902. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A v.-mikolai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Jakab végrehajthatónak özv. Nagy Istvánné és társa végrehajtást szenvedő elleni 15 kor. 10 fill. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a v.-mikolai kir. járásbiróság területén lévő Garam-Kis-Salló községben fekvő a garamkissallói 232. sz. tkvben A I. 1—17. sorsz. alatt bejegyzett ingatlanok B. 7. sorsz. alatt özv. Nagy Istvánné nevében álló részére, azonban a B. 5. és 6. sorsz. alatt Molnár István és neje szül. Csenki Erzsébet tulajdonául bejegyzett s a tagosításkor 21. térképi szám alatt „I vető“ dűlőben kiadott 3124 négyszögölnyi terület kivételével 3380 kor. 99 fill,

továbbá a garamkissallói 431. sz. tkvben A † 1. sorsz. a. 981. hrsz. és B. 5. sorsz. a. ifj. Nagy István, nemkülönben az 1881. LX. tc. 156. §-a alapján neje szül. Kis Eszter nevében álló ingatlanra 688 koronában az árverést elrendelte, as hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi december hó 31-ik napján délelőtt 10 órakor** Garam-Kis-Salló község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megalapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 339 K, ill. 68 K-t készpénzben, v. az 1881 évi LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt. igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

V.-Mikola, 1902. augusztus 21.
Kir. jbiróság mit tkvi hatóság.

Adámkovich
kir. jbiró.

Eladó bor.

Pincében még **37 hektó fehér bor,** és **25 hektó vörös bor** van eladó.

A fehér bor ára hektónként: **22 forint,** — a vörös boré **21 forint**
Mintát mindenkor küldök.

Továbbá nálam tavasszal iskolázott mohás ojtványok is kaphatók lesznek: **ripária alanyon: mézes fehér, ezer-éves és csodaszőlő fajták: 8000 drb.**
Azonkívül tavasszal ojtatni fogok mohásan akár iskolázásra, akár tava-szi állandó kiültetésre.

Ugyancsak **szelid vesszők** is kaphatók: **oportó és mézes-fehér, ezre 7 korona.**

Schulpe Alfonz
földbirtokos.
Lontó. (Hontmegye)

Korpona sz. kir. város legforgalmasabb főterén
szép nagy

üzlethelyiség

vas és fűszernek esetleg berendezéssel, vagy kávéháznak

kiadó,

hozzátartozó 3 szobából álló lakás, konyha, pince, kamra.

Bővebb felvilágosítást ad:
Baumerth Gyula
háztulajdonos.

Táncztanítási jelentés.

Alulirott tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki közönséget, hogy

1902. évi december hó 6-ikán (szombaton)

a táncztanítást

a városház termében megkezdem.

A beiratások szálláson, (Nagyszalloda 5. sz.) december 6-ig eszközölhetők.

Magamat a nagyérdemű közönségnek több ízben tapasztalt jóindulatába s nagybecsű pártfogásába ajánlva maradok tisztelettel

Ipolyságon, 1902. december hóban.

Szóllósy Manó
táncztanító.